

13. ข้อความว่า “เชื้อไม่ทิ้งแถว” มีเสียงวรรณยุกต์อย่างไร
 (1) โท เอก โท สามัญ (2) ตรี โท ตรี จัตวา (3) โท เอก โท จัตวา (4) ตรี โท ตรี สามัญ
ตอบ 2 หน้า 33 – 37 (41222), 38 (H) เสียงวรรณยุกต์ คือ เสียงสูงต่ำในคำภาษาไทยเช่นเดียวกับ
 ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาคำโดด ซึ่งมีการกำหนดเสียงสูงต่ำไว้ตายตัวในแต่ละคำ ถ้าออกเสียงสูงต่ำผิด
 ไป ความหมายย่อมผิดไปด้วย
14. ข้อใดผิดหลักการเขียน
 (1) ไม่จ๊ะไม่จ่า (2) ไม่แก้งไม่แก่ง (3) ไม่เคี้ยไม่เคย (4) ไม่ดีไม่ตี
ตอบ 3 หน้า 34 – 35 (41222), 39 – 41 (H) ค เป็นพยัญชนะเสียงต่ำคู่ เมื่อมีตัวสะกด (ย) ที่เป็น
 คำเป็น (แม่เกย) และมีเสียงยาว จะออกเสียงได้เพียง 3 เสียง คือ สามัญ โท ตรี ดังนั้นจึง
 สามารถเขียนได้เป็น เคย (เสียงสามัญ), เคย (เสียงโท) และเคี้ย (เสียงตรี)
15. คำว่า “น้ำ” ในข้อใดเน้นเสียงหนัก
 (1) อยากไปน้ำตก (2) อยากกินเนื้อน้ำตก (3) มะพร้าว้ำหอม (4) ลูกหมาตักน้ำ
ตอบ 4 หน้า 39 – 40 (41222), 42 (H) การลงเสียงเน้นนี้ ถึงแม้ว่าจะมิได้กำหนดอยู่ในลักษณะ
 ภาษาไทยหรือภาษาคำโดดอื่น ๆ แต่ก็มีผลสำคัญ เพราะถ้าเราลงเสียงเน้นไม่ถูกที่ อาจจะฟัง
 ไม่เป็นภาษาไทยอย่างที่เราค้นหาก็ได้
16. คำว่า “ยาย” ในข้อใดไม่เน้นเสียงหนัก (1) เราไปเยี่ยมคุณยาย
 (2) ยายคนนี้ยุ่งจริง ๆ (3) ตากะยายปลุกถ้วยปลุกงา (4) ยายทวดของฉันยังอยู่
ตอบ 4 ดูคำอธิบายข้อ 15. ประกอบ
17. ข้อใดใช้ความหมายแฝงของสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง (1) พี่ ๆ ปีสี่ดูอ่อนโยนมากนะ
 (2) พี่ ๆ ปีสี่ดูตึงตังมากนะ (3) พี่ ๆ ปีสี่ดูหอมมากนะ (4) พี่ ๆ ปีสี่ดูอึดอัดมากนะ
ตอบ 3 หน้า 47 (41222) คำว่า “หอม” เป็นลักษณะของคนแก่ เมื่อนำมาใช้กับคนหนุ่มสาว จึงเป็น
 การใช้ความหมายแฝงของสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง
18. ข้อใดใช้ความหมายแฝงผิดความ (1) เขาแผลดเสียงออกมาอย่างนุ่มนวล
 (2) เขาวั๊กน้ำรดต้นไม้ (3) เขามากันอย่างพริกพร้อม (4) เขาผลุนผลันออกไปอย่างรวดเร็ว
ตอบ 1 หน้า 47 (41222) คำว่า “แผลด” หมายถึง ออกเสียงดัง เมื่อนำมาใช้กับคำว่า “นุ่มนวล” จึงเป็น
 การใช้ความหมายแฝงผิดความ ซึ่งที่ถูกต้องควรใช้คำว่า “เปล่ง” แทน
19. ข้อใดใช้คำในเชิงอุปมา (1) เด็ก ๆ ชอบเล่นตุ๊กตา
 (2) หนูซื้อตุ๊กตา (3) เขามีตุ๊กตาทหารแล้ว (4) ตุ๊กตาส้มยี่ใหม่เคลื่อนไหวได้ด้วย
ตอบ 3 หน้า 48 – 49 (41222) เรามักใช้คำในเชิงอุปมาเปรียบเทียบเมื่อไม่สามารถหาคำที่ต้องการใช้
 พรรณนาบอกลักษณะ หรือบางทีมีคำที่พอจะบอกลักษณะได้ แต่ยังไม่อยากให้ผู้อ่านผู้ฟังได้เห็น
 ลักษณะชัดชัดเจนนึกอีกจึงหาคำมาเปรียบเทียบ โดยคำว่า “ตุ๊กตาทหาร” อาจใช้ในเชิงอุปมา
 ซึ่งจะหมายถึง หญิงสาวที่นั่งในรถข้างคนขับ หรืออาจใช้ในความหมายตรงคือหมายถึงตุ๊กตาดิจริง
 ๆ ก็ได้
20. ข้อใดอาจจะใช้ในเชิงอุปมาหรือใช้ในความหมายตรงก็ได้ (ใช้ตัวเลือกข้อ 19.)
ตอบ 3 ดูคำอธิบายข้อ 19. ประกอบ

21. ข้อใดใช้คำที่ขีดเส้นใต้ได้อย่างเหมาะสม
 (1) นักร้องเสียงอ่อน (2) นักร้องเสียงอ่อย (3) นักร้องเสียงอ่อน (4) นักร้องเสียงอ่อย
ตอบ 3 หน้า 56 – 57 (41222) คำว่า “อ่อน” หมายถึง พรำร้องขอ ร้องสำออย, ส่วนคำว่า “อ่อย” กับ “อ่อย” เมื่อใช้กับการพูด จะหมายถึง อាកารพูดเบา ๆ ไม่ชิงช้า
22. ข้อใดใช้คำได้อย่างไม่เหมาะสม (1) เขารวงานมาทำคนเดียว
 (2) สมาชิกจะรวนเสียแล้ว (3) ส.ส. ร่วมกันตั้งพรรค (4) ส.ส. ร่วมกันแยกพรรค
ตอบ 4 หน้า 56, 58 (41222) คำว่า “รวบ” กับ “รวม” มีความหมายว่า นำมาไว้ด้วยกัน เอาเข้าด้วยกัน, ส่วนคำว่า “รวน” หมายถึง มีส่วนรวมอยู่ด้วยกัน, และคำว่า “รวน” หมายถึง เซซวน ชวนวิวาท, ในขณะที่คำว่า “แยก” หมายถึง แยกออก จึงไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับคำว่า “รวม”
23. ข้อใดมีคำซ้อนเพื่อความหมาย
 (1) เขาทำเรื่องนี้เพราะอยากได้หน้าตา (2) เขาไปผ่าตัดหน้าตาเสียใหม่เพื่อให้สวยขึ้น
 (3) ยายคนนั้นหน้าหน้าจริง ๆ (4) หน้าตาคนนั้นหล่อดีนะ แต่รูปร่างผอมไปหน่อย
ตอบ 1 หน้า 62 – 63 (41222) คำซ้อนเพื่อความหมาย คือ คำซ้อนซึ่งมุ่งที่ความหมายเป็นสำคัญ โดยนำคำเดียวที่มีความหมายคล้ายกันหรือไปในทำนองเดียวกันมาซ้อนเข้าคู่กัน แล้วเกิดความหมายใหม่ ซึ่งอาจไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก หรืออาจเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก เช่น หน้าตา (เกียรติ) ฯลฯ
24. ข้อใดมีคำซ้อนเพื่อเสียง
 (1) ไม่เชื่ออย่าลบล้าง (2) ไม่เชื่ออย่าลบหลู่ (3) ไม่เชื่ออย่าหลบเสียง (4) ไม่เชื่ออย่าหลบลิ้น
ตอบ 2 หน้า 69, 72 (41222) คำซ้อนเพื่อเสียง คือ คำซ้อนซึ่งมุ่งที่เสียงยิ่งกว่าความหมาย คำที่มาซ้อนกันจึงอาจจะไม่มีความหมายเลย หรือมีความหมายเพียงคำใดคำเดียว หรือบางทีแต่ละคำ มีความหมายแต่ความหมายไม่เนื่องกับความหมายใหม่เลย เช่น ลบหลู่ ปนเป พั่นเพ ฯลฯ
25. ข้อใดมีคำซ้อนที่มีสระหน้ากับหลัง
 (1) เร็วร้อน (2) เร็ยราด (3) รวนเร (4) ร่อนเร่
ตอบ 1 หน้า 71 (41222) “เร็วร้อน” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียงที่มีสระหน้ากับหลัง คือ เอ + ออ, ส่วน “เร็ยราด” มีสระหน้ากับกลาง (เอีย + อา), “รวนเร” มีสระหลังกับหน้า (อัว + เอ), “ร่อนเร่” มีสระหลังกับหน้า (ออ + เอ)
26. ข้อใดมีคำซ้อนสองคู่ (1) เป็นไปเป็นกันชิ
 (2) เป็นพ่อเป็นลูกกันหรือ (3) เขาเป็นคดีเป็นความกันแล้ว (4) เขาเป็นทุกข์เป็นร้อนมาก
ตอบ 4 หน้า 74 – 75 (41222) คำซ้อน 2 คู่ จะมีหลายลักษณะซึ่งลักษณะหนึ่งก็คือ การที่มีคำ 2 คำ ซึ่งอาจเป็นคำซ้อนหรือไม่ใช่คำซ้อนก็ได้ ซ้อนกันอยู่ 2 คู่ด้วยกัน เช่น เป็นทุกข์เป็นร้อน อดหลับอดนอน ผิดหูผิดตา ฯลฯ
27. ข้อใดมีคำซ้ำแสดงพหูพจน์ (1) รูปร่างห้อง ๆ ช้างเขี้ยวนะ
 (2) ห้อง ๆ มากันแล้ว (3) หน้าตาดีดีทำไม่ชั่วนัก (4) ดีดี ส่งมาอีกชิ
ตอบ 2 หน้า 77 (41222) คำซ้ำที่ซ้ำคำนามแสดงพหูพจน์ เพื่อบอกว่านามนั้นมีจำนวนมากว่าหนึ่ง เช่น เด็ก ๆ , หมู่ ๆ , สาว ๆ , ห้อง ๆ ในประโยคดังนี้ เห็นเด็ก ๆ เล่นอยู่ในสนาม, มีแต่หมู่ ๆ สาว ๆ เดินไปเดินมา, ห้อง ๆ มากันแล้ว ฯลฯ

28. ข้อใดมีความหมายเน้น (1) พุดดี ๆ นะ
(2) บอกให้เด็ก ๆ เข้ามาได้แล้ว (3) เห็นแต่หนุ่ม ๆ สาว ๆ (4) เรา ๆ ท่าน ๆ ก็รู้อะไรนี่ดีอยู่
ตอบ 1 หน้า 78 (41222) คำซ้ำที่ซ้ำคำบุพบทหรือคำขยายนั้น ใช้ขยายกริยาบอกความหมายเน้นเมื่อเป็นคำสิ่ง เช่น เขียนดี ๆ , พุดดี ๆ , พุดดัง ๆ , นั่งใน ๆ เป็นต้น

29. ข้อใดมีคำประสม (1) น้ำแข็งจนท้อประปาแตก
(2) น้ำแข็งเกาะกิ่งไม้เพราะหนาวมาก (3) อยากกินน้ำแข็ง (4) ในตู้เย็นน้ำแข็งแล้ว
ตอบ 3 หน้า 80 – 81 (41222) คำประสมคือ คำที่มีคำ 2 คำหรือมากกว่ามาประสมกันเข้าเป็นคำใหม่ โดยคำแต่ละคำที่มาผสมกันไม่ได้มีความหมายคล้ายกัน ความหมายสำคัญจะอยู่ที่คำต้น ส่วนคำที่ตามมาเป็นส่วนขยาย เช่น น้ำแข็ง (น้ำชนิดหนึ่งที่แข็งเป็นก้อน), ผ้าพันแผล (ผ้าที่ใช้สำหรับพันหุ้มบาดแผล) ฯลฯ

30. ข้อใดมีคำประสม (1) เขาใช้ผ้าพันแผลสด (2) เขาซั๊กผ้าพันแผล (3) เอาผ้าพันแผลให้มิด (4) ถูกทุกข้อ
ตอบ 2 ดูคำอธิบายข้อ 29 ประกอบ

๑ **ข้อ 31 – 34 จงพิจารณาคำเกิดใหม่ต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม**

- (1) มะยม มะค่า ตะขบ ตะขาบ
(2) กะดัง ชโมยชโจร กะมอมกะแมม กะจุ่มกะจิม
(3) กะดุกกะดิก กะจุกกะจิก กะโตกกะตาก กะซีกกะซัก
(4) ปะติดปะต่อ พระรุ้งพระรัง สะพริบสะพริบ ขยุกขยิก
31. ข้อใดเป็นคำเกิดใหม่ที่เกิดจากการเพิ่มเสียงเพื่อไม่ให้เสียงคอนกัน
ตอบ 3 หน้า 95 (41222), 65 (H) อุปสรรคเทียมที่เกิดจากการเพิ่มเสียงเพื่อไม่ให้เสียงคอนกัน คือ การเพิ่มเสียง “กะ” เข้าไปในคำซ้อนเพื่อเสียงที่เสียงพยางค์ต้นกับพยางค์หลังมักจะเสมอกัน และที่พยางค์ต้นสะกดด้วยเสียง ก เช่น กะดุกกะดิก กะจุกกะจิก กะโตกกะตาก กะซีกกะซัก ฯลฯ
32. ข้อใดเป็นคำเกิดใหม่ที่เกิดจากการเทียบแนวเทียบผิด
ตอบ 2 หน้า 94 – 95 (41222), 65 (H) อุปสรรคเทียมที่เกิดจากการเทียบแนวเทียบผิด คือ การเพิ่มเสียง “กะ” เข้าไปในคำซ้อนเพื่อเสียงคำอื่น ๆ ที่พยางค์ต้นไม่ได้สะกดด้วยเสียง ก เลย เช่น กะดัง กะดุก ชโมยชโจร กะมอมกะแมม กะมิดกะเมี้ยน กะจุ่มกะจิม ฯลฯ
33. ข้อใดเป็นคำเกิดใหม่ที่เกิดจากการลงอุปสรรคเทียมเลียนแบบภาษาเขมร
ตอบ 4 หน้า 96 (41222), 66 (H) อุปสรรคเทียมที่เกิดจากการเลียนแบบภาษาเขมรนั้น อาจทำให้ความหมายและหน้าที่ของคำเปลี่ยนแปลงไปบ้าง อุปสรรคทำนองนี้บางคำอาจเป็นคำเขมรที่เรานำมาใช้กับคำไทย เช่น ปะติดปะต่อ พระรุ้งพระรัง สะพริบสะพริบ ขยุกขยิก ฯลฯ
34. ข้อใดเป็นคำเกิดใหม่ที่เกิดจากการกร่อนเสียง
ตอบ 1 หน้า 93 (41222), 63 (H) อุปสรรคเทียมที่เกิดจากการกร่อนเสียง คือ การไม่เน้นเสียงที่พยางค์ใดพยางค์หนึ่ง โดยมักออกเสียงพยางค์ท้ายหนัก พยางค์หน้าเบา เพราะไม่ได้เน้นเสียงที่พยางค์หน้า จึงทำให้ได้ยินไม่เต็มคำ เช่น มะยม มะค่า มะม่วง ตะขบ ตะขาบ ตะเข้ ฯลฯ

35. ข้อใดเป็นคำเกิดใหม่ที่เกิดขึ้นจากสาเหตุเดียวกับคำว่า “หกกะลุ่ม”

- (1) ต้นกะโดน (2) ลูกกะดุม (3) ไม้กะบอก (4) คนกะจอก

ตอบ 2 หน้า 94 (41222), 64 (H) อุปสรรคเทียมที่เกิดจากการแบ่งคำผิด มีอยู่คำเดียวคือ “กะ” เท่านั้น สาเหตุอาจเป็นเพราะ คำใดมี ก ลงท้ายเป็นตัวสะกดเรานิยมออกเสียงเป็น กะ เพื่อให้คำพูดต่อเนื่องกัน เช่น หกกะลุ่ม ลูกกะดุม ลูกกะเดือก ผักกะเฉด ฯลฯ

36. ข้อใดไม่ใช่ประโยคคำถาม

- (1) เมื่อไรคุณจะกลับมา (2) เรื่องอะไรฉันจะทำให้
(3) คุณไม่ใช่นักศึกษาหรือ (4) เธอจะไปกับเราไหม

ตอบ 2 หน้า 102 (41222), 73 (H) ประโยคคำถาม คือ ประโยคที่มีคำแสดงคำถามมาประกอบ เช่น ใคร อะไร ที่ไหน ทำไม เมื่อไร อย่างไร หรือ หรือไม่ หรือเปล่า ไหม ฯลฯ แต่บางครั้งคำเหล่านี้ก็สามารถใช้เป็นสรรพนามในประโยคบอกเล่าได้ เช่น เรื่องอะไรฉันจะทำให้, อะไรก็ได้ทั้งนั้น, ใครจะไม่ไปก็ตามใจ เป็นต้น

37. ข้อใดเป็นประโยคที่มีภาคประธานและภาคแสดงครบถ้วน

- (1) การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อมวลชน
(2) ดำเนินการขยายสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติไปในจังหวัดต่าง ๆ
(3) ผมขอแสดงความยินดีในโอกาสที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ก่อตั้งมาครบ 27 ปี
(4) มหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา

ตอบ 3 หน้า 105 (41222), 74 – 75 (H) ประโยคที่สมบูรณ์ จะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ 1. ภาคประธาน หมายถึง ส่วนที่เป็นผู้ทำหรือผู้แสดง 2. ภาคแสดง หมายถึง ส่วนที่เป็นกริยาหรือส่วนที่แสดงอาการกระทำของภาคประธาน เพื่อให้ได้ความหมายสมบูรณ์ ซึ่งอาจเป็นคำกริยาคำเดียวที่ได้ใจความโดยไม่ต้องมีกรรมก็ได้

38. ข้อใดมีคำสรรพนามที่ใช้แทนนามและเชื่อมประโยค (ใช้ตัวเลือกในข้อ 37.)

ตอบ 4 หน้า 111 (41222) คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนนามเพื่อจะได้ไม่ต้องกล่าวคำนามซ้ำ ๆ กัน โดยมีอยู่หลายชนิด ซึ่งคำสรรพนามชนิดที่ใช้เชื่อมประโยค ได้แก่ ที่ ซึ่ง อัน

๐ **ข้อ 39 – 40 จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม**

- (1) วันครบรอบสถาปนามหาวิทยาลัยรามคำแหง
(2) โปรดเอื้อเฟื้อแก่สตรี เด็ก และคนชรา
(3) ระวังสายไฟฟ้าแรงสูง
(4) กรุณาเข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง

39. ข้อใดเป็นประโยคคำสั่ง

ตอบ 3 หน้า 102 (41222), 71 (H) ประโยคคำสั่ง คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังทำตามความประสงค์ของตนเองอย่างไม่มีข้อโต้แย้ง คือทำตามคำสั่งนั่นเอง โดยประโยคแบบนี้มักจะละประธานไว้ในฐานที่เข้าใจ และขึ้นต้นด้วยคำกริยา

40. ข้อใดไม่มีภาคแสดงปรากฏอยู่ด้วย

ตอบ 1 ดูคำอธิบายข้อ 37. ประกอบ